

Droga do świętości podejmowana przez członków Ruchu opiera się na duchowości św. Maksymiliana Marii Kolbego, św. Faustyny Kowalskiej, [św. Jana od Krzyża](#), [św. Teresy z Avila](#) i [św. Teresy od Dzieciątka Jezus](#)

. Droga ta nawiązuje do tego, co Jan Paweł II określa mianem „nowej ewangelizacji”.

Świętość pojmowana bywa dziś w różny sposób. RRN opiera się na doktrynie św. Jana od Krzyża, dla którego świętość to całkowite pochłonięcie duszy przez Boga – nazywane przez niego zjednoczeniem przeobrażającym – w którym wola człowieka jakby zanika w swojej odrębności, przyjmując całkowicie wolę Bożą tak, że istnieje pełna jedność woli człowieka i woli Boga, i nic ich nie rozdziela. Dusza jest tak opanowana przez Boga, że to już nie człowiek żyje, ale Bóg w nim. Św. Paweł wyraził to słowami: „Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus” (Ga 2, 20).